

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro.} 36.

27. Marca 1820.

Wiadomości zagraniczne.

Brazylia i Portugalia.

Wiadomości z Rio - Janeiro z d. 22. Grudnia donoszą o odkryciu spisku przez Generała Portugalskiego Lecor w Montevideo. W mieście tem zuayduję znaczna liczba Officerów Hiszpańskich, którzy różnemi czasy uszli z Bouenos - Ayres gdzie zostawali w niewoli. Officerowie ci ołożyli plan opanowania miasta z Hiszpanami Europejskimi będącymi w Montevideo, których jest do 1500; zgromadzili sobie tajemnie broń, i wszystko mieli w gotowości, ażeby za ukazaniem się floty oczekiwanej z Europy powstać przeciwko Portugalczykom i Krainowcom Hiszpanom, zamiar ich został odkryty. — Generał Lecor kazał w nocy na d. 20. Listopada aresztować 150 znaczniejszych Officerów, i posłał ich do Rio - Janeiro, innych zaś rozbroił.

Hiszpania.

Gazeta Francyi zawiera z Algeiras wiadomości, datowane z d. 10. Lutego iak następuje:

Dnia 31. z. m. wieczorem o godzinie 4. przybyło tu niespodziewanie 2500 ludzi wojska rokoszanów pod dowództwem Don Rabel Riego. Korpus ten miał się być pierwszą dywizyją wojska Narodowego, po przybyciu tego, posłano natychmiast do druzhni kompanię; otworzono kolbami drzwi i nakazano drukować rozkazy dzienne i odezwy; odchodzący podzwoie odebrano wszystkie urzędowe listy; zostawiono tylko prywatne. Po czem wzięli 15 koni, nakazali wydać sobie wszystkie pieniądze będące w publiczney kasie i 3000. 55000 realów od Muncypalności, która winna była tę summę za sól skarbowi, naybogatsi mieszkańcy zmuszeni byli założyć tę summę, niewolników wypuszczono, zwołano Junty w każdéy Parafii dla wybrania Deputowanych do powszechney Junty i ustanowiono Alkadów konstytucyjnych.

Dnia 5. Lutego ogłoszono Konstytucyę Stanów (*Cortes*); d. 6. Alkadowie konstytucyjni równie iak Muncypalność, złożyli na dochowanie konstytucyi przysięgę, wyszedł opaz rozkaz dzienny, aby każdy bez wyjątku założył kolarde czerwono zieloną iaką nosi wojsko Narodowe i by wszyscy zdolni do noszenia broni od 18 do 32 roku udali się do obozu Gibraltarskiego znacznych obywateli. — Inne obwieszczenia dozwalają wprowadzenia zagranicznych towarów bawełnianych za opłatą 12 procentu; podatek na tabakę nałożony zmniejszają od funta na 1 real, przyrzekają zmniejszenie we wszystkich podatkach i tym podobne czynią mające obietnice.

Powstańcy, teyże samey nocy po przybyciu swoim, nakazali dla siebie 1500 racyi chleba a na przyszłe dni racyi 3000 i dla tyléż ludzi zalecili mieć w pogotowiu mięso, wodkę, wino i ryż.

Dnia 7. Lutego rano wyszedł ten korpus. Urzędnicy Królewscy zaięli znowu swe miejsca, nakazana żywność dla wojska powstańców oceniona do 50,000 realów, 45,000 zabrała w kasie zdrowia Junty, 30,000 w cłowej, przytem znaczne zapasy towarów skonfiskowanych; 55,000 realów iak się wyżej namieniło wycisnęli z Muncypalności. Oprócz tego wzięto od kupca Morillo 10,000 Miciano 1000 i od zarządu dochodów publicznych 10,000 ciężkich piastrow, ogółem mieli zabrać 30,000 piastrow, podobnego losu doznały wszystkie zapasy amunicyi będące w mieście.

Urzędnicy wojskowi opuścili miasto za zbliżeniem się powstańców.

Oddział ten wojska nabawił zapewne beiaznia i Malagę. Znaleziono buntownicze odezwy poprzyklepane po rogach ulic miasta grożące śmiercią temu, kto by je oderwał. Generałny Gubernator Caro wydał z tego powodu na d. 10. Lutego odezwę, w tey ostrzege on obywateli od tych burzycieli, którzy iak tego dowiedli w Algiesiras, iedynie dla tego wyszli, ażeby rabowali spokojnych obywateli. (Podług wiadomości odebranych dnia wczoraj-)

szego z Madrytu, powstańcy ci przybyli potem wkrótce do Malagi, lecz i ztamtąd wyruszyli, ponieważ nie ziednali sobie przychylności mieszkańców, ani mieli dosyć siły, ażeby się oprzeć mogli.)

Dziennik Frankfortski zawiera list datowany z Kadyxu z d. 15. Lutego, który chociaż nie donosi nowego, postuluje jednak może do potwierdzenia tego cośmy już donieśli w Numerze 69/35 gazety naszej; list ów jest następującej treści: „Od czasu iak wojsko powstańców zajęło wyspę Leon oddaloną z tąd mil dwie, po zabraniu i aresztowaniu Jenerałów nie ważnego nie zaszło, wyiawszy, iż kilka razy uderzyli bezowocnie na najmocniejsze miejsca naszej twierdzy położone o pół mile na międzyomorzu. Co dziennie prawie bywają utarczki lecz mało znaczące. Wiadomości z głębi kraju są ciągle zaspokajające, ponieważ zaś wojsko Królewskie na przeciwko stojące jest mocne, spodziewam się przeto prędkiego końca tego niezabawionego rozwojenia.

Podług z listów z Barceliony z d. 19. Lutego chciano się do rozumieć, iż kapry południowo Amerykańskich powstańców, są w związku z rokoszami będącemi koło Kadyxu.

Gubernator Gibraltaru przedsięwziął środki, aby nikt z cudzoziemców bez wyraźnego pozwolenia nie przybywał do twierdzy. Ze członki stanów (Cortes) znajdują się na wyspie (Isla) listy Kadyxęńskie temu zaprzeczają. Siła morska rokoszan składa się z okrętu 64 działowego, iedney fregaty, dwóch korwet i oddziału statków kanonierskich.

Gazety Paryżkie z d. 4. Marca potwierdzają przybycie do Nawarry Jenerała Francisco Expoz de Mina, stryia wskazanego na śmierć młodego Mina w Meksyku. W towarzystwie swojego Adjutanta Echeviria stanął z Paryża w Bajonnie w 80 godzinach, do Nawarry przybył on pod cudzem nazwiskiem.

Gazety ostatnie Dworskie Madryckie, zawierają z Kadyxu obszerny artykuł z d. 8. Lutego, względem badań uczniów tameczney szkoły handlowey.

Monitor z dnia 6. Marca donosi, że ostatnie listy z Kadyxu są z d. 18. Lutego. Niedawno udzielone wiadomości donosiły, że Podpułkownik Riego po cofnieniu się z Vexar udać się miał w góry Ronda „Od tego czasu donosi korespondent Monitora, różne biegają wieści o powodzeniu tegoż Office-ra. Jedni twierdzą, iż żołnierze będący pod

iego sprawą opuścili go, drudzy że zbiegli do Gibraltaru, inni ieszcze, że zebrał większą ieszcze liczbę powstańców i ciągnie ku Grenadzie. Nakoniec dnia dzisiejszego (18. Lutego) widziałem list z Gibraltaru od ożłowieka wiary godnego datowany pod d. 14. Lutego, który donosi, że Riego powrócił znnowu do Algesiras i że wszystkie ustanowione władze schroniły się do Gibraltaru. Inny zaś list z Gibraltaru z d. 15. Lutego zapewnia, iż Riego dnia tegoż wyruszył do Malagi.“

Wiadomości te, wyraża daley Monitor potwierdzają ostatnie, którychesmy udzielił; listy bowiem z Madrytu donosiły o pismach urzędowych Jenerała O'Donnell z Malagi z d. 20. Lutego, i namieniały o zaszytych między temże Jenerałem i Riego trzech potyczkach. Korespondent nasz Kadyxęński nie mógł nam donieść o ich skutku, ponieważ przeszły list datowany jest dnia 15. a dzisiejszy dnia 18. Lutego. Korespondent nasz dodaje, że wojsko Jenerała Freyre stoi ieszcze w tymże samem stanowisku, wyiawszy, iż pierwsza dywizya będąca pod rozkazami Jenerała Cruz i druga, która hoczowała przy Puerto Real zostały ściągnięte i wysłane do Chiclana.

Z Pułku Soria wyruszyło 3 do 400 ludzi do Puerto Santa Maria; zastąpił ie batalion milicji z Ecija.

Gazety Angielskie donoszą, iż od 25. Stycznia, wychodzi w San Fernando na wyspie Leon Gazeta powstańców pod tytułem: „Gazeta patryotyczna wojska Narodowego“, pomiędzy Redaktorami teyże znajdować się ma synowiec Admirala floty Don Antonio Alcala Galiano. Pierwszy Numer zawiera długi artykuł obrony przedsięwzięcia powstańców, drugi zajmuie obszernie zdane sprawy z zaszytych dotychczas wypadków. Mimo tey gazety, wyszły na wyspie Leon adresy do Króla, do Ludu Hiszpańskiego, do wojska lądowego, morskiego, milicji, równie iak i odpowiedź nalist pasterski Biskupa Kadyxęńskiego. Wszystkie te akta podpisane są przez Quiroga. Riego wydał w Algesiras na d. 29. Stycznia odezwę, uwalniając miasta te od podatków, które przyma konstyucyie dopóty, dopóki podatki te nie będą przyjęte od Narodu w sposobie prawnym. Taż odezwa, zmniejsza cło wchodowe od zagranicznych towarów na 12 procent, znosi monopolium tabaki i wywóz i przywóz żywności uwalnia od opłaty.

Gazety Angielskie zawierają także o poruszeniu Ludu, które zayść miało w mieście

Almeria i obeymnia wiadomość z Madrytu, datowaną pod d. 15. Lutego, że Hrabia O'Donnel i Hrabia Abiebal są aresztowani i postani do Catalonii.

Gazety Francuzkie wyrażają: Jenerał Mina podczas pobytu swojego w Bajonnie poznany został od postylliona. Kommissarz Policji znajdował się właśnie pod tenczas w domu gościnnym gdzie Mina śniadał; podczas, gdy tenże Kommissarz przeglądał paszport Jenerała, wyszedł tenże z pokoju bez kapelusza, Kommissarz na prożno już czekał jego powrotu. Dnia następującego odebrał Kommissarz ten, list od Miny z Hiszpanii, w którym mu poleca zostawiony przez siebie tłumaczek i w nim 4000 Zł. Wszyscy wychodzący Hiszpańscy znajdujący się we Francyi mieli spieszyć do granic dla złączenia się z Miną.

Wielka Brytania i Irlandya.

Aresztowanie osób nwiłkanych w ostatni spisek trwa ciągle. Właściciel stajni, w której zgromadzali się sprzysiężeni, uwolniony początkowo po krótkim badaniu, uwięziony znowu na nowo, ponieważ widywany był często z Davidsonem iednym z związkowych w towarzystwie; uwięzioną została także właścicielka domu gdzie schwymano Thistlewooda, albowiem zamknęła go i ociągała się z daniem klucza. Tymczasem zapewnia Thistlewood, iż nie wiedział o spisku, i to jest ostatnie oświadczenie tego upartego człowieka, które załedwie wyszła.

Kuryier zapewnia, iż Thistlewood widziany był prawie przed trzema tygodniami blisko Glasgowa. Jeżeli to jest prawda, to przedsięwzięte uwięzienia niedawno w tem mieście, podadzą nowe objaśnienia względem rozgąteżenia owego spisku po Prowincyach. Preston Radykalista szewc oskarżony o współnictwo spisku aresztowany został na d. 29go.

Sir Francis Burdett, wydał odezwę do wyborców Westminsterskich, w której oskarża swego towarzysza P. Lamb iako oziębtego przyjaciela reformy Parlamentu i pomimo szacunku dla jego osobistego charakteru, uważa go być niezdolnym do zastąpienia tak gorliwych Reformatorów w Parlamencie. Wzywa on tych wyborców, aby głosowali za P. Johnem Cam Hobhouse wypuszczonym niedawno z więzienia Newgatskiego, w którym siedział z powodu znanego pismka nlotnego pobudzającego Lud, aby Członków Parlamentu ujął za barki i wytrącił z sali Zgromadzenia. — Z resztą odezwa ta jest nie

zmiennie długą napełnioną tekstami z Szakespear'a i innych poetów Angielskich.

Francya.

Podczas rozpraw zasłanych w Izbie Parów, z powodu wprowadzenia na nowo czasowej cenzury, na gazety i pisma peryodyczne treści polityczney, oświadczył jeden z Parów (Hrabia Saint Roman): iż jego zdanie względem wolności prassy nie może być wątpliwe. Od dawnego czasu zwracał on uwagę na niebezpieczeństwo tej wolności i chciał, by iey miejsce ku szczęściu Francyi zaięła moc, milczenie i spokoyność. Milczenie (mówi on) byłoby nadewszystko najstosowniejsze w naszym położeniu politycznem. Żywe rozprawy nadają namietności nową moc i zaciemniają rozum przeszkadzają do wynalezienia prawdy. Nie na tonie miast, nie wśród zaburzenia Ludu obierali sobie miejsce prawodawcy starożytności. Chronili się oni na góry, w pustynie; tamto miewali swoje natchnienia i przygotowywali te prawa, które uwieczniły byt ich Ludów. Naszemu to wiekowi zostawiono, abyśmy w mnóstwie głupców widzieli Sędziów wydających we wszystkim wyroki sprawiedliwości, tłumaczów prawdy i dostrzegających woli najwyższego Rządu. — Inny znowu Par (Margarabia Clermont-Tonere starał się wyłożyć owe częste twierdzenie, (że środki ostrożności względem nadużycia wolności druku uchylone są przez konstytucyie) i przeciwnie przywołał text ten, w którym wyraźnie przepisano, że takowe środki obeymuie artykuł 8 konstytucyi, mówąc o prawach, które wstrzymują nadużycie prassy (*reprimer les abus de cette liberte*). . . Co się zaś do tycze obawy, iż przez Cenzurę tamują się postępy oświecenia, uniema zacny Par, że pomnożenie spokoyności dla Ludów, nagrodzi nieiaki ubytek oświecenia.

Rossya.

Z powodu widocznego niedostatku zdolnych nauczycieli niższej klasy Ludu, Kawaler Sergey Semenowicz Uwarów, Prezes C. K. Cesarzkiej Akademii umiejętności, przełożył teyże projekt względem utworzenia drugiego oddziału wyższego instytutu pedagogicznego w St. Petersburgu, który projekt na d. 25. Października i 6. Listop. 1817, najtęskawiey został zatwierdzony. Ażby planu ten pozyteczny przyprowadził do skutku, potrzeba było oczekiwać przybycia ozterech uczniów, którzy podług wyberu Kuratora Petersburgskiego obwołu, naukowego wystąpi byli na koszt Rządu do najoświecenszych Państw Europeyskich, w celu uczenia się w najlepszych instytutach pe-

agogicznych, najnowszego sposobu wychowania młodzieży, by takowy zastosowali do ducha Ludu, zwyczajów i różnych miejscowych okoliczności obszernego Rossyjskiego Państwa. Za powrotem tychże uczniów i po zaprowadzeniu należytego porządku iako i po przyjęciu potrzebnej liczby wychowanców, instytut ten naukowy będący przy Cesarzkim Uniwersytecie Petersburskim, pod bezpośredniem zarządkiem Kuratora Petersburskiego obwodu nauk otworzony został w obecności Ministra Religii, Arcybiskupa Filareta na d. 14/26. Stycznia b. r.

W Gubernii Pskowskiej zdarzył się następujący wypadek: Jerzy von Kurs odstawny Porucznik, po otrzymanem uwolnieniu, przybył do domu swej matki (Kareliny po drugim mężu Tyzenhauzowej, tytularney Sowietnikowej). Zapomniawszy na obowiązki od dziecięctwa rodzicom należne, niebaczny na upominania matki, różne czynił zgorznięcia i nieprzyzwoitości; nareszcie posunął zuchwałość do tego, że się na matkę targnął, uderzył ją, i obalił na ziemię, zagrażając nawet i życie. Kochająca dzieci matka, spodziewająca się poprawy syna, tała z początku tę zgrozę; zepsuty nie czuł dobroci iey, nie przestał znieważać ją słowy i czynkami, aż nakoniec znieczepliwiona, zaniósła skargę do Rządu Pskowskiego. Chociaż podług ustaw krajowych, a szczególniej *Ułożenia* rozdziału XXII. punktu 5, dostateczną jest samo oskarżenie rodzicielskie, bez śledzenia czynku, Rząd jednak zesał śledztwo w osobie Sprawnika. Jerzy von Kurs podczas wywodu słownego nie wstrzymał się od słów obraźliwych, co widząc Urzędnik zesłał, dla zabezpieczenia matki, wziął od wspomnianego Jerzego von Kurs zapewnienie na piśmie, iż ten opuści dóm matki i nie powróci, póki Sąd w tej mierze nie postanowi. Niedosyć na tem, nowe zawiąia się bezprawia: drugi syn z pierwszego związku Antoni von Kurs, służący w półku Biełozierskim pieszym, przyjeżdża za pozwoleniem do domu, łączy się z bratem starszym Jerzym; i tak oba wiedząc życie rozpustne i zgrozne, trwonią majątek i odgrszają się matce rozgami; starszy dopuszcza się tej zbrodni biąc matkę i siostry. — Tak otoczona niebezpieczeństwami uieszczęśliwa matka, szuka przytułku i obrony wraz z córkami, iedzie do Pskowa, skarży się w Sądzie niższym Sprawnik, wspólnie z Marszałkiem Szlacheckim Powiatowym, nowe ukazują śledztwo;

świadcstwo lekarzy okazuje znaki bicia na ciele; matki i córek. Synowie wezwani i w tenczas nie okazali posłuszeństwa, lecz przeciwnie obwołali matkę, o prawyłszczenie sobie majątku. Takowe postępowanie zagnała Tyzenhauzową, do wyrzeknienia się niegodnych synów w prośbie podaney do Sądu w której prosi o wykonanie prawa, podług całej surowości, ustawy *Ułożenia* w rozdziale XXII. w punkcie 4. — Sąd sumienny nie zważa na żądanie skrzywdzoney matki, trzyma się mylnie rozporządzenia *Uczereżdzenia* artykułu 400, dla sprawowania Rządu Guberskiego wydanego, zostosowanego iedynie tylko do postępowania w sprawach. Sąd ten przystępnie do pogodzenia synów z matką, lecz ta tego niechoce uczynić. Sąd nie pełni powinności swojej podług brzmienia praw, uważa prośbę synów za samą onych skrucę, odważa się nawet na usprawiedliwienie synów, w powodach do rozwiązania sprawy przywieść, że popełniane bezprawia, czynione były w stanie nietrzeźwości; nadto Sąd ten przytacza artykuł 391 rozporządzenia *Uczereżdzenia*, wydanego dla zarządu Gubernialnego, stosującego się iedynie do dzieci nieposłuszných — Całą tę sprawę dostawszy Senat, i rozpatrzywszy się w rzeczy, mając na uwadzę prawa *Ułożenia* rozdziału XXII. punktu 4, 5 i 6; ustawy policyjney artykuł 41, i przywileju Szlacheckiego 6; niemniej wydany już poprzedniczo w takimże wypadku Jego Ces. Mć. ukaz Gubernatorowi cywilnemu Ekatarynostawskiemu zawierający „gdy oskarżone są dzieci, żadne śledztwo miejsca mieć nie może; albowiem przeto znieważa się prawo rodziców, mających zawsze moc ukarania swoich dzieci“, wskazał Jerzego von Kurs na utratę Szlachectwa i służbę prostego żołnierza, wraze nie zdatności na zaludnienie (*posilenie*) do Syberyi. Względem Antoniego von Kurs iego brata, zostawił okrzanie Władzy wojskowej iako oney podlegsięcego. Gdy zaś mnogie wskazały dowiadczenia, że podobne wypadki nieraz już przychodziły pod rozpoznane Senatu, nakazał zatem, tak ten wyrok z całą sprawą, iako też wspomniany, ukaz Jego Ces. Mć. ościsł drukiem całemu Narodowi dla przykładu. Cesarz wyrok Senatu na Radzie Państwa własną ręką zatwierdził a ukaz Jego Ces. Mć. ościsł wydany w tej mierze Senatowi Rządzącemu, wystawiający opis całego czynku, umieszczony jest wraz z zatwierdzeniem Cesarzkim, w gazecie Petersburskiej Szlachy na d. 14. Lutego r. b.